

ตั๋มยำ

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ถาม-ตอบ ปัญหาธรรม วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕
ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

- ถาม : ๑. รู้ได้อย่างไรว่าบรรลุธรรมแล้ว
๒. คนที่บรรลุแล้วจะทำงานอย่างอื่นนอกจากบวชได้หรือไม่? เช่นงานออฟฟิศ
๓. ทำไมผู้หญิงถึงมีโอกาสบรรลุน้อยกว่าชาย
๔. ฝึมิจริงหรือไม่?
๕. ตายแล้วไปไหน?
๖. เราสามารถเกิดเป็นแบคทีเรียได้หรือไม่?
๗. เวลานั่งสมาธิแล้วตัวลอยได้หรือไม่?
๘. การที่เด็กที่ตายในท้อง แสดงว่ามีบุญเยอะเลยไม่ต้องใช้กรรมไช้หรือไม่?
๙. คนป่วยหนักแต่มีสติบอกให้หมอฉีดยาให้ตาย ท่านคิดอย่างไร? เห็นด้วยหรือไม่?
๑๐. การทำจิตให้สงบทางโลก จะทำอย่างไรให้จิตแข็งพอ
๑๑. หากเกิดกรณีเร่งด่วน แล้วจำเป็นต้องรอแพทย์เฉพาะทางเพื่อผ่าตัด แต่หากแพทย์เฉพาะทางมาไม่ทัน เราต้องผ่าตัดเองแต่ผิดกฎหมาย การรอทำให้ผู้ป่วยตาย หากเราผ่าตัดจะบาปหรือไม่?
๑๒. ชาตินี้หน้าและอดีตชาติมีจริงหรือไม่? รู้ได้อย่างไร?

๑๔. ถ้าสวดมนต์ก่อนนอนแล้ววังงมาก ท่องผิดแล้วกลับมาท่องใหม่ จะเป็นบุญหรือบาป

๑๕. ฟันว่ามีผู้หญิงมากอด แต่ก่อนนอนได้สวดมนต์แผ่ส่วนบุญ ส่วนกุศลแล้ว แต่ทำไมถึงฝันเหมือนจริง เวลาตี ๒ ควรจะทำอย่างไร?

๑๖. คนที่จิตสงบบรรลุแล้วไม่ทานอะไรเลย สามารถอยู่ได้อิมทิพย์มีจริงหรือไม่?

๑๗. หูทิพย์ ตาทิพย์มีจริงหรือไม่?

๑๘. ขณะที่กำลังบวชเป็นสงฆ์ แล้วต้องกลับบ้านไปดูแลญาติที่ป่วยที่บ้าน เป็นการถือว่าตัดเรื่องโลกไม่ขาดใช่ไหม?

หลวงพ่ : เอาข้อ ๑. ก่อนเลย

ถาม : ๑. รู้ได้อย่างไรว่าบรรลุ(ธรรม)แล้ว

หลวงพ่ : ผู้ที่บรรลุจะรู้ตัวเอง แต่ส่วนใหญ่ในปัจจุบันนี้บรรลุปลอมไป บรรลุไม่จริง ถ้าบรรลุจริงนะ คำว่าบรรลุจริง คุณทางวิชาการใดก็แล้วแต่ สิ่งที่ว่าเป็นผู้ที่ยอดเยี่ยม หรือว่าผู้ที่มีความสามารถมากจะมีสักกี่คน? นี่พูดถึงในทางวิชาชีพทุกวิชาชีพ ฉะนั้น ในวิชาชีพจะรู้กันว่า ในวงการของเราใครเป็นผู้ชำนาญการ ใครเป็นผู้มีความสามารถ ในวงการเดียวกันจะรู้กัน นี่พูดถึงวิชาชีพนะ แต่ถ้าการบรรลุธรรมรู้ได้อย่างไร?

ขนาดหลวงตาท่านบอกว่า ก่อนที่หลวงตาท่านจะออกมาช่วยชาติ เรื่องมรรค ผลนี้ละ ลูกศิษย์ใครพูดถึงท่านจะดีเลยนะ ในวัดป่าบ้านตาด ใครพูดถึงเรื่องมรรคเรื่องผล ท่านบอกว่า “เศรษฐีไม่อวด คนอวดนี้เศรษฐีปลอมทั้งนั้น” เศรษฐีปลอมนี้ละ คุณเศรษฐีปลอมอยากให้เขารู้ว่าเรารวย พยายามจะใส่เฟอร์นิเจอร์ ของจริงเขาว่าของปลอม แต่ถ้าเศรษฐีนี้เขาใส่พลาสติกเขาว่าของจริง เศรษฐีทำไมเขาเชื่อล่ะ?

เศรษฐีธรรมนะเขาไม่หิว ไม่โหย จะไม่มีการแสดง ไม่มีการบอกกล่าวเค็คขาด เก็บเงียบ เก็บเงียบเลยถ้าของจริง ไอ้ที่ประกาศโพลงๆ อยู่นั่นนะของปลอมทั้งนั้น แล้วทำไมหลวงตาท่านออกมาช่วยโลก การออกมาช่วยโลก ธรรมดาใครเป็นลูกศิษย์หลวงตา

จะรู้ ขนาดพระคุยกันท่านยังไม่ให้คุยกันเลย ธรรมสาธุชา เอตมมุงกมุตตม ถ้าการสนทนาธรรม มันสนทนาตามข้อเท็จจริง

ฉะนั้น เวลาออกมาช่วยโลก ท่านบอกว่าตอนนั้นชาติวิกฤตติมาก พอชาติวิกฤตติมาก ขณะที่ออกมาช่วยโลกนะ ลูกศิษย์ทุกคนบอกว่าอย่าทำๆ เพราะเป็นงานหนักมาก ท่านบอกว่าทนไม่ได้ ในเมื่อครอบครัวแตกสลาย สังคมอยู่กันไม่ไหว ฉะนั้น จะออกมานี่คนเราก็ไม่มีเงินทองอยู่แล้ว แล้วเขาจะเชื่อใจใครล่ะ? เขาต้องเชื่อใจว่าคนมีคุณธรรม ท่านถึงได้ประกาศออกมา สิ่งที่หลงตาท่านประกาศออกมา ท่านแลออกมาเพื่อความสงบร่มเย็นของสังคม

แต่ที่นี้คนก็ไปมอง อู้อู ถ้าเป็นเศรษฐีธรรมแล้ว โลกมันจะพลิกฟ้าคว่ำดิน โลกมันจะเป็นจะตายก็เรื่องของมันสิ มีธรรม อยู่ในธรรมก็อยู่ในป่าจบเรื่องไป มันเป็นบารมีของแต่ละบุคคล เช่นพระอัญญาโกณฑัญญะ พระอัญญาโกณฑัญญะเป็นสงฆ์องค์แรก เป็นพระอรหันต์ เป็นปัญจวัคคีย์ ๕ องค์ เป็นสงฆ์องค์แรกของโลก เวลาบรรลุนิพพานแล้วไปอยู่ในป่าตลอดเลย อยู่กับช้างนะ อยู่กับสัตว์ป่าตลอด ท่านไม่เคยออกมายู้งกับโลกเลยนะ แล้วเวลาท่านจะหมดอายุขัยนะก็มาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จะลาไปนิพพาน พระไม่รู้จัก พระถามว่า

“นั่นใคร? นั่นใคร?”

“นั่นนะ เธอไม่รู้จักหรือ? นี่สงฆ์องค์แรกของโลก”

นี่พระอัญญาโกณฑัญญะ ไม่เคยออกมายู้งกับสังคมเลย นั่นล่ะของจริง ของจริงอยู่ในป่า ในเขาไม่ออกมายู้งเลย แต่ที่พระสารีบุตรเป็นอัครสาวกเบื้องขวา เป็นผู้เป็นเสนาบดีแห่งธรรม เป็นผู้เผยแผ่ธรรม ท่านก็ช่วยเต็มที่ของท่านเหมือนกัน นี่เป็นจิตนิสัยไง ฉะนั้น เราจะบอกว่าถ้าบรรลุนิพพานแล้วเขาไม่แสดงตัวหรือเขาเฉย แต่หน้าที่การงานก็ส่วนหน้าที่การงาน

ถาม : การบรรลุนิพพาน รู้ได้อย่างไรว่าบรรลุนิพพาน

หลวงพ่ : เวลาบรรลุนิพพานนี้ะ ในธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่าเหมือนกับเราตัดแขนขาด คนเราเวลาตัดแขนขาด เรารู้ตัวไหมว่าเราแขนขาด เช่นเรา

ประสบอุบัติเหตุ เวลามันแขนขาดนี่ซาๆ มันไม่รู้ตัวนะ แล้วคนที่แขนขาดเขายกแขน
เรื่อยเลย แต่มันไม่มีแขนนะ แต่ความรู้สึกมันยังมีแขนอยู่ เห็นไหม ยกแขนเรื่อยเลย

นี่ตั้งแขนขาด เวลากิเลสมันขาดใจ เวลาสังโยชน์มันขาด สักกายทิฏฐิ สังโยชน์ ๓
ตัวเป็นพระโศคาบัน มันขาด หลวงตาบอกว่าเวลามันขาดนะ มันแยกกันเหมือน ๓ ทวีป
เลย กายเป็นกาย จิตเป็นจิต กายกับจิตมันแยกกัน กายกับจิตกับทุกข์มันแยกออกหมดเลย
แล้วจิตรวมลง นี่พอรวมลง เห็นไหม รวมลงไปแล้วมันสำรอกคายออกหมด

นี่พูดอย่างนี้ใครๆ ก็รู้ได้ เพราะตำราก็มี ทุกคนก็พูดได้หมด ทุกคนก็พูดได้ จำ
ตำราพูดได้หมดเลย แต่ความจริงล่ะ? ความจริงถ้าเป็นพระโศคาบันปั๊บเงียบกริบเลย
เงียบเพราะอะไร? เพราะอยากได้สัทธาคามิ อยากได้อโนคามิ อยากสิ้นกิเลส คนอยากสิ้น
กิเลสเหมือนคนทำงาน เขากำลังเพ่ง นักวิทยาศาสตร์กำลังทดสอบทางวิทยาศาสตร์ เขา
ต้องการเวลาของเขา เขาต้องการความสงบสัจของเขา เขาต้องการทำงานของเขาให้งาน
ได้มากขึ้น

พระโศคาบันจะไม่ออกมาโฆษณาว่าโศคาบันๆ หรือก ใอนันมันโศคาตราสิงห์
โศคาเขาพยายามจะกระจายตลาดไป เห็นไหม มันต้องกระจายตลาดให้ตลาดเต็มพื้นที่
ตลาด เดียวนี้โศคาตราสิงห์ก็เจอโศคาตราข้าง トラข้างกับตราสิงห์มันก็แข่งกัน แย่ง
ตลาดกัน บรรลุธรรมอย่างนั้นหรือ? บรรลุธรรมอย่างนั้นหรือ?

บรรลุธรรมมันบรรลุธรรมที่หัวใจนะ แล้วโศคาตราข้าง โศคาตราสิงห์เขาทำ
ธุรกิจ เขาต้องการผลประโยชน์ บรรลุธรรมมันไม่มีผลประโยชน์ มันเห็นเป็น
ผลประโยชน์เฉพาะตน ผลประโยชน์ของใจดวงนั้น ถ้าใจดวงนั้นมันเป็นธรรม บรรลุ
ธรรมรู้ได้อย่างไร? รู้ได้ แล้วคนรู้มันมองที่เดียวก็รู้ อาจารย์สอนลูกศิษย์ ลูกศิษย์ทำถูกทำ
ผิดมองที่เดียวก็รู้ มองลูกศิษย์รู้ว่าลูกศิษย์มันจะผิดหรือมันจะถูก อาจารย์ที่มี
ประสบการณ์มองที่เดียวก็รู้ นี่ก็เหมือนกัน พระกรรมฐานมองลูกศิษย์ มองคนพูด อ้าปาก
ก็รู้แล้วว่าถูกหรือผิด เพียงแต่ว่ามันให้เกียรติกัน เขาให้เกียรติกัน

นี่เขาว่า

ถาม : รู้ได้อย่างไรว่าบรรลุแล้ว

หลวงพ่ : รู้ได้ หลวงปู่มัน มันมีพระองค์หนึ่งนะอยู่ในประวัติหลวงปู่มัน เวลาจิตสงบแล้วถือว่าเป็นพระอรหันต์ พอเป็นพระอรหันต์ปั๊บ ทางฝ่ายปกครองเขาก็เอามาหา ๘ ประโยค ๔ องค์หรือ ๕ องค์นี้แหละสอบประจำ ที่นี้การศึกษามา ๘ ประโยคนะ อยู่ที่วัดพระศรีมหาธาตุ สอบอย่างไรนะ ไอ้คนที่ทำสมาธิได้มันมีประสบการณ์ มันก็พลิกไปพลิกมา พลิกมาพลิกไป เอาไม่อยู่หรือ สอบกันเป็นเดือนก็ไม่รู้เรื่อง สอบกันไป สอบกันมาอยู่อย่างนั้นแหละ จับไม่ได้ นี่การศึกษาไป แต่ไม่ใช่ภาคปฏิบัติ ไม่ใช่ประสบการณ์ตรง ไม่ใช่ประสบการณ์จริง

หลวงปู่มันท่านลงมาจากเชียงใหม่ ท่านจะไปอีสาน เพราะเจ้าคุณจุมจรรยาเจดีย์ ไปนิมนต์หลวงปู่มันมาจากเชียงใหม่ จะกลับอีสาน ก็นั่งรถไฟมา กลับมาพักที่วัดสระปทุมหรืออย่างไรนี้แหละ เขาก็เอาพระอรหันต์องค์นี้ไปให้หลวงปู่มันสอบ ไปถึงพอนั่งปั๊บ ให้เขาพูดให้หลวงปู่มันฟัง หลวงปู่มันบอกว่า “ท่านติดสมาธิ” ก็มลงกราบหลวงปู่มันไม่มีแอะเลย ไม่มีแอะเลย นี่ไงผู้รู้กับผู้รู้ นี่รู้ได้ มองที่เดียวก็รู้ ที่นี้เพียงแต่มันไม่มีผู้รู้ นะสิ ไอ้ผู้ไม่รู้มันเลยกระจายสินค้าใหญ่เลย เป็นอย่างนั้นหรือ? ธรรมะเป็นอย่างนั้นหรือ?

ฉะนั้น

ถาม : รู้ได้อย่างไรว่าบรรลุธรรมแล้ว

หลวงพ่ : รู้ได้ รู้ได้โดยที่ผู้รู้กับผู้รู้เขารู้กัน แต่ถ้าเราจะบอกว่าวิธีการอย่างนี้วัดได้ นะ เดี่ยวเถอะมันจะเอาวิธีการนี้ไปวัดคนอื่นนะ มันก็ไม่ได้อีกแหละ เพราะวิธีการ แต่ผู้รู้ นะดูที่เดียวก็รู้

นี่ข้อ ๑. “รู้ได้อย่างไรว่าบรรลุธรรมแล้ว”

ถาม : ๒. คนที่บรรลุแล้วจะทำงานอย่างอื่นนอกจากบวชได้หรือไม่ เช่นงานออฟฟิศ

หลวงพ่ : ได้! ได้ บรรลุธรรมมันเป็นเรื่องเฉพาะตน บรรลุธรรม จิตนี้เป็นอริยะะ จิตที่เป็นอริยะะทำงานอะไรก็ได้ ทำงานทางธรรมก็ได้ ทำงานทางโลกก็ได้ แต่เมื่อก็บอกว่ารู้ได้อย่างไรว่าบรรลุแล้ว? บรรลุแล้วเขาต้องเจียบกริบเลยเพื่อจะดำเนินการต่อไป เขาจะ

ไม่พูดหรือก แล้วบรรลุลกรรมแล้วจะมาทำงานออฟฟิศทำไม? ทำงานทางโลกทำไม? ทำไมไม่บวช?

นางวิสาขาเป็นพระโสดาบัน แต่ปรารถนาเป็นผู้อุปฐากองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ก็ได้พระโสดาบัน เป็นพระโสดาบันนะ เป็นพระโสดาบันตั้งแต่อายุ ๗ ขวบ พอโตขึ้นมามีครอบครัว ลูก ๒๑ คนใช่ไหม? นางวิสาขาเป็นพระโสดาบันนะ พระโสดาบัน ฉะนั้น ผู้ที่จะละกามราคะต้องเป็นพระอนาคามี

แต่พระโสดาบัน เห็นไหม นี่ถามว่าผู้ที่บรรลุลกรรมแล้วทำงานออฟฟิศได้ไหม? จะบอกว่าไม่ได้เลยก็ได้ แต่ส่วนใหญ่แล้วเขาไม่ค่อยทำ ส่วนใหญ่นะ เพราะว่าเขาเสียสละแล้วใช่ไหม? เขาก็อยากดำเนินการต่อไป เพียงแต่ถ้าพูดถึงบรรลุลกรรมแล้วทำงานออฟฟิศ แสดงว่าผู้นั้นเป็นผู้ที่ไม่ขวนขวาย เป็นผู้ที่ไม่เริ่มประมาทแล้วแหละ ก็ว่าถ้าเราพยายามขวนขวายของเรามันจะไปสู่เป้าหมายได้เลย

ฉะนั้น สิ่งที่ว่าต้องบวชอย่างเดียวหรือ? หรือทำอย่างอื่นก็ได้? แต่ถ้าบวช ทุกคนนะถ้ามีโอกาสเขาก็อยากบวช เขาก็อยากทำ อยากให้เป็นไป มันก็อยู่ที่วาสนา วาสนาบางคนต้องการแค่นี้ ต้องการขนาดนี้ อย่างเช่นพระโพธิสัตว์อยากเป็นพระพุทธเจ้าต่อไป เห็นไหม เขาก็สร้างแต่ประโยชน์ นี่สร้างแต่ประโยชน์ พระโพธิสัตว์จะเป็นหัวหน้าพาทำบุญ พาต่างๆ เป็นหัวหน้า เพราะสร้างบุญญาบารมี ต่อไปจะเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปข้างหน้า

ฉะนั้น ถามว่าเช่นทำงานออฟฟิศ ได้ เพราะมันมีคนทำอยู่นะ มีผู้ที่บรรลุลกรรมทำงานอยู่ก็มี ตอนนี ในสังคมไทยก็มี แล้วพวกนี้ะ พวกนี้เขาจะนุ่มนวลมาก พวกนี้เขาจะแบบว่าเป็นที่พึ่งได้ ได้! เพราะว่าการบรรลุลกรรมมันบรรลุใจ บรรลุในหัวใจใช่ไหม? ถ้าหัวใจบรรลุลกรรม ทำงานก็ทำตามหน้าที่ แล้วมีเมตตา แล้วจะซื่อสัตย์ จะไม่มีนอกถูนอกทางหรือก เพียงแต่ว่าเขาทำงานทางนี้ แล้วถ้าภาวนา ใจเขาก็มีหลักมีเกณฑ์นี้ได้ เพราะเวลาพระโสดาบันตายไปแล้วเป็นอย่างไรต่อไป?

พระโสดาบันตายไปแล้วนะ ไปเกิดเป็นเทวดาก็เป็นเทวดาพระโสดาบัน เพราะเทวดานี้มีโสดาบันกับมีปุถุชน พรหมก็เหมือนกัน นี่เวลาไปเกิด ถ้ายังไม่สิ้นกิเลสมันอีก ๗ ชาติใจ แต่พูดถึงถ้าขวนขวาย ถ้าทำให้มันจบสิ้นไป ฉะนั้น เวลาสิ่งนี้มันมีมาในใจ

ฉะนั้น พอไปเกิดอีกชาติหนึ่ง หรือไปเกิดแล้วทำไมบางคนไปได้เร็ว นี่มันมีพื้นฐานตรง
นั้น ฉะนั้น บอกว่า

ถาม : ถ้าบรรลุนิพพานแล้วทำอย่างอื่นนอกจากบวชได้หรือไม่?

หลวงพ่ : บวชก็ได้ ยิ่งบวชยิ่งดี แต่ถ้าส่วนใหญ่แล้วเขาบวชชีพรหมณ์ เขาจะบวช
ของเขา แล้วเขาทำงาน ได้

ถาม : ๑. ทำไมผู้หญิงถึงมีโอกาสบรรลุน้อยกว่าชาย

หลวงพ่ : รู้ได้อย่างไร? รู้ได้อย่างไรว่าผู้หญิงมีโอกาสบรรลุน้อยกว่าผู้ชาย เพราะใน
สมัยพุทธกาล เห็นไหม นี่นางอุบลวรรณา นางต่างๆ ก็เป็นเอตทัคคะ ที่ว่าเป็นผู้ที่ชำนาญ
การแต่ละข้าง ฉะนั้น ผู้หญิงกับผู้ชายนะ เพียงแต่ว่าสิ่งที่เรามองเห็น เพราะสังคมไทยใน
สังคมปัจจุบันนี้ เพราะภิกษุณีพระพุทธเจ้าบอกว่า ๕๐๐ ปี พอ ๕๐๐ ปีแล้วมันก็จะแบบ
ว่าน้อยไปๆ ฉะนั้น โอกาสการบวชมันก็ ถ้าผู้หญิงบวชก็บวชชีพรหมณ์ บวชชี บวช
ต่างๆ แล้วประพฤติปฏิบัติ

การบวชต่างๆ นั้นมันเป็นแค่เพศ แค่การดำรงชีวิต แต่เวลาปฏิบัติไปแล้วทำไม
ผู้หญิงถึงมีโอกาสบรรลุน้อยกว่าผู้ชาย? เวลาไปถึงสมาธิแล้วไม่มีหญิง ไม่มีชาย
ธรรมจักรไม่มีหญิง ไม่มีชาย อริยสังขมีหนึ่งเดียว หญิงหรือชายก็ลงสู่อริยสังขอันเดียวกัน
เวลาเป็นโสดาบัน เป็นสกิทาคามี เป็นอนาคามี เป็นพระอรหันต์ เหมือนกัน เป็นอัน
เดียวกัน หญิงกับชายมันมาแยกเพราะว่าเกิดมาโดยเพศเฉยๆ แต่ว่าเวลาจิตมันสงบเข้า
ไปสู่ฐานเดิม ฐานเดิมของจิตมันไม่มีหญิง ไม่มีชาย ตัวจิตไม่มีหญิง ไม่มีชาย

พอถึงตัวจิตไม่มีสมาธิผู้หญิง ไม่มีสมาธิผู้ชาย ไม่มีมรรคผู้หญิง ไม่มีมรรคผู้ชาย
แต่เวลาเป็นผู้หญิงแล้วบวชเป็นภิกษุณีแล้ว ศีล ๓๐๐ กว่าข้อมากกว่าพระ อันนั้นเป็น
เพราะว่าบัญญัติไว้เป็นภิกษุณี เพราะออกมาแล้วเป็นหญิง เป็นชายโดยสมมุติมันก็เป็น
ความจริง เหมือนกฎหมายบัญญัติไว้ก็ต้องเป็นตามกฎหมายนั้น แต่ธรรมะมันเหนือ
กฎหมายไป ธรรมเหนือโลกเหนือทุกอย่างเลย

ทีนี้พอเข้าไปถึงตรงนั้น คำว่า “ผู้หญิงมีโอกาสบรรลุน้อยกว่าผู้ชาย” ฉะนั้น อันนี้
เป็นความเข้าใจหนึ่งนะ แล้วถ้าผู้หญิงโอกาสบรรลุน้อยกว่าผู้ชาย มันเป็นที่จิตนิสัย

ผู้ชายจะเข้มแข็งมากกว่า ผู้ชายเข้าวัดน้อยกว่า ผู้ชายทำสมาธิได้ยากกว่าผู้หญิง ผู้หญิงจะทำสมาธิได้ง่ายกว่าผู้ชาย แต่ ผู้หญิงรักษาสมาธิไว้ไม่ค่อยได้ ผู้หญิงนี้ใจอ่อนแอใจ ใจมันไปเรื่อย แต่ผู้ชายใจจะมั่นคงกว่า มีก็มีเท่านั้น แต่เวลาทำไปผู้หญิงส่วนใหญ่แล้วปฏิบัติจะสะดวกกว่าผู้ชาย แต่ แต่ไม่ค่อยต่อเนื่อง ไม่ค่อยยั่งยืน แต่ผู้ชายถ้าทำไปแล้วมันจะไปต่อเนื่อง อันนี้เป็นกรณีหนึ่ง

ถาม : ทำไมผู้หญิงถึงมีโอกาสบรรลุธรรมน้อยกว่าผู้ชาย

หลวงพ่ : อันนี้ความเข้าใจนะ แต่เราคิดว่าจิตมันก็คือจิต ในเมื่อใครสร้างบุญญาธิการมา ใครทำบุญมามันได้เหมือนกัน

ถาม : ๔. ผีมีจริงหรือไม่?

หลวงพ่ : ความรู้สึกเรามีไหม? ความรู้สึกเรามี ผีคือวิญญาณ จิตวิญญาณเวลาเกิดล้มภเวสีต่างๆ ผีมีไหม? มีเด็ดขาด ผีมี แล้วผีตัวแรกก็นั่งอยู่ที่นี่ ผีตัวแรกนั่งอยู่ที่นี่ เพราะมีผีตัวแรก ผีถึงได้สัมผัสผีได้ไง ถ้าไม่มีผีตัวนี้ ผีตัวนี้จะไม่รู้จักผีตัวอื่น เพราะมีผีตัวนี้ ผีตัวอื่นมันถึงมาหาผีตัวนี้ แล้วถ้าผีตัวนี้ทำไมมันไม่กลัว ทำไมไปกลัวผีตัวนอก?

ผีมีจริงหรือไม่? มี มีเพราะมีจิตวิญญาณ ผีเป็นจิตวิญญาณ แล้วถ้าผีตี เห็นไหม เวลาตายไปแล้ว เราทำบุญกุศลไว้ไปเกิดเป็นเทพ เกิดเป็นเทวดา เทวดามีหรือไม่? ผีมีหรือไม่? มันเป็นโลกของวิญญาณไง ทีนี้ในพุทธศาสนาเราบอกว่าเวลาคนเกิดมาเป็นมนุษย์ เวลาตายไปแล้วนี่สายบุญ สายกรรม พอสายบุญ สายกรรมเราอุทิศส่วนกุศลให้กัน ทำบุญกุศลอุทิศส่วนกุศลให้กันตรงไหน? ตรงที่เวลาทำบุญ เห็นไหม

เราทำบุญที่ไหน? เราทำบุญที่ความรู้สึกนะ ใจเราคิดเราถึงทำ พอใจเราคิดเราถึงทำ ผีก็เป็นความรู้สึกใช่ไหม? เราคิดถึงผีสิ เวลาเราคิดถึงนะ เราคิดถึงพ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยายที่ตายไปแล้ว ความรู้สึก เห็นไหม จิตดวงหนึ่งสู่จิตดวงหนึ่ง จิตดวงหนึ่งสู่จิตดวงหนึ่ง เพราะเราทำแล้วอุทิศส่วนกุศลถึงใจ นี่ไงศาสนาถึงวางหลักการนี้ไว้ ทีนี้พอบอกว่า ผี ศาสนาผีคือก่อนที่สมัยมีพุทธศาสนาคนเขาถือผี ถือผีเพราะอะไร? เพราะว่าผีนี้เวลาเขามีเคราะห์ มีลาภ มีต่างๆ เขากลับสิ่งนี้มันครอบงำ นี่ถือผี

ศาสนาแรกของโลกคือศาสนาผี แล้วพอพระพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมขึ้นมาแล้วบอกว่าผีมีจริงหรือไม่? ผีก็ส่วนผี มนคนละภพ คนละโลก คนละต่างๆ กัน มันพ้นจากวาระนี้ไปแล้ว วาระปัจจุบันนี้คือมีลมหายใจอยู่ วาระปัจจุบันนี้คือมนุษย์ วาระปัจจุบันนี้คือการกระทำได้ เราทำสิ่งนี้ก่อน ทำเพื่อตัวเราก่อน เพราะเราได้ทำตัวเราแล้วเราถึงอุทิศส่วนที่เรามาแล้วถึงผี ถึงต่างๆ ได้ไง อุทิศได้ เราคิดถึงพ่อแม่เราได้ไหม? เราคิดถึงปู่ ย่า ตา ยาย เราได้ไหม? มันจะผิดตรงไหน? เราคิดถึงคนที่มีคุณกับเราผิดตรงไหน?

ที่นี้เราคิดถึงคนที่มีคุณกับเรา ถ้าเราทำคุณงามความดีของเรา คุณงามความดีอันนี้ เราแผ่ความรู้สึกอันนี้ ความรู้สึกดีๆ อันนี้ ความรู้สึกที่ทำคุณงามความดีอันนี้ ขอให้ปู่ ย่า ตา ยาย หรือผี หรือผู้ที่มีเวรมีกรรมต่อเรา ได้สัมผัสความรู้สึกดีๆ อันนี้ เพื่อได้มีความสุข ความปรารถนา แล้วจะได้ไม่ต้องมายุ่งกับเรา

ถาม : ผีมีจริงหรือไม่?

หลวงพ่ : มี ถ้าผีไม่มีนะคือมนุษย์ไม่มี มนุษย์มีการเกิดและมีการตาย นี่มีตรงนี้ พิสูจน์กันที่นี้

ถาม : ๕. ตายแล้วไปไหน?

หลวงพ่ : ตายแล้วนะ จิตเดี่ยวนี่เป็นเราใช่ไหม? ตายแล้วก็คือเรานี้แหละ ความรู้สึกนี่เป็นเราใช่ไหม? พอเราตายนี้เราไป เรานี้ไป จิตนี้ออกไป ร่างกายทิ้งไว้ที่นี้ จิตนี้เคลื่อนออกไป ที่นี้จิตนี้เคลื่อนออกไป เวลาจิตเคลื่อนออกไป นี่ไปทางไหนล่ะ?

ถ้าคนทำบุญในพระไตรปิฎกนะ ขณะมีชีวิตอยู่รถม้านะ รถเทียมม้าของเทวดามารอรับเลย เห็นด้วยตาเนื้อเลย เขาเรียก “กรรมนิมิต” ถ้าวงการแพทย์นะ ดูเวลาคนจะตายเห็นไหม เวลาคนไข้เวลาจะตายนี้ทุนทุราย โวยวาย ผลักไส นั้นละกรรมนิมิต เขาเห็นเรื่องกรรมของเขา เวรกรรมของเขาจะตามเขามา บางคนตายไปด้วยความสงบระงับ ตายไปมีความสุข จะไปแล้วนะ เหมือนจะไปทัศน اجر จะไปแล้วนะ บุญกุศลรออยู่ข้างหน้า อยากจะเสวยสุข นี่กรรมดี กรรมชั่ว

นี่ตายแล้วไปไหน? ไปตรงนี้ไง ไปตามที่เวรกรรมพาไปไง แล้วเวลาไปไหนล่ะ? ไปไหนมันก็อยู่ที่ศาลตัดสินใจ คำว่าศาลตัดสินนี้เรื่องโลกนะ คำว่าศาลตัดสิน

หมายถึงว่ากรรมตัดสินใจ ทำดี ผลดีมันก็พาไปในสิ่งที่เป็นเทวดา อินทร์ พรหม ทำชั่วลงนรกอเวจี แต่ส่วนใหญ่อยู่แล้วนะถ้าพูดถึงเราสร้างมนุษย์สมบัติ ศีล ๕ ไครมีศีล ๕ จะกลับมาเกิดอีก เดียวมันจะมีข้อต่อไปว่าเด็กเกิดแล้วไปไหน

นี่ตายแล้วไปไหน? กัมมะพันธู์ กัมมะปฏิบัติสะระโณ กรรมเป็นแดนเกิด กรรมเป็นเผ่าพันธุ์ กรรมเป็นที่พึ่งอาศัย ใครทำดี ทำชั่ว ศาสนาพุทธสอนที่นี่

ถาม : ๖. เราสามารถเกิดเป็นแบคทีเรียได้หรือไม่?

หลวงพ่อ : จิตนะ จิตหนึ่งนะ เพราะว่าในพุทธศาสนามันลงถึงเส้นได้นะ จิตนี้เกิดเป็นเส้น เป็นไรได้ ทีนี้แบคทีเรียมันเล็กกว่าไหม? ทีนี้แบคทีเรียพวกนี้เราจะพูดว่าอย่างไร สัตว์เซลล์เดียว สัตว์เซลล์เดียวนะ จิตมันพัฒนามา ทีนี้คำว่าสัตว์เซลล์เดียว เวลาคนภาวนาทุกคน เวลาคนภาวนาแล้วมันจะสงสัยตัวเองว่าเรานี้มาจากไหน? จิตนี้มาจากไหน? มันจะสาว

คำว่าสาว อย่างเช่นคอมพิวเตอร์ มันต้องมีโปรแกรมใช้ไหม? เราถึงกดคอมพิวเตอร์แล้วมันจะแสดงออกมา จิตของเราเคยเกิด เคยตาย เคยผ่านวิภวัญจะมามหาศาล ฉะนั้น จิตเวลาสงบเข้าไปมันจะไปสู่โปรแกรมของจิต ถ้าจิตสงบแล้วเข้าสู่โปรแกรมของจิตมันจะย้อนได้ มันจะย้อนของตัวเองได้ แต่ แต่มันอยู่ที่ว่ากำลังของจิตที่ว่ามันจะแข็งแรงหรือไม่แข็งแรงพอ เพราะ เพราะเวลาคนที่ระลึกอดีตชาติได้ บางองค์นะได้ ๕ ชาติ ย้อนกลับไปได้แค่ ๕ ชาติ บางคนย้อนกลับไปได้ ๑๐ ชาติ ๒๐ ชาติ ๓๐ ชาติ ๔๐ ชาติ บางคนย้อนได้ยาวตลอด

ฉะนั้น สิ่งที่เป็นแบคทีเรีย อันนี้ถ้าในความรู้สึกเรานะ มันจะเข้ากับว่าแบ่งบุญหรือเปล่า? คำว่าจิตสามารถเกิดเป็นแบคทีเรียได้หรือไม่? อันนี้มันต้องกรรมอย่างหนึ่ง แต่จิตมันจะย้อนไปได้ เพราะในพุทธศาสนาถึงเส้น เพราะพระที่ได้จิ้วรมาแล้วคิดจิ้วรมาก เวลาตายไปนี่ไปเกิดเป็นเส้นนะ พอเกิดเป็นเส้น พอตายจากเส้นก็เกิดเป็นเทวดาเลย จิตนี้มันจะไปเร็วมาก

ฉะนั้น แบคทีเรีย คำว่าแบคทีเรียนะ ในอนุภาคปรมาณูหนึ่ง มีจิตอยู่ ๘ ดวงจะเข้าได้ไหม? ทีนี้ถ้าพูดไปแล้วมันเป็นผลทางวิทยาศาสตร์จะต้องพิสูจน์ แล้วเราจะต้องไป

ห้องแล็บ ตอบทีละปัญหาเลย ปัญหานี้มันเป็นปัญหาที่ต้องพิสูจน์ แต่ใจเราลำเอียงไปทางว่าลงได้นะ อันนี้แวนไว้ก่อน

ถาม : ๑. นั่งสมาธิแล้วตัวลอยได้หรือไม่?

หลวงพ่ : ได้ แต่มันเป็นบางคนนะ ตัวลอยนี้มันมี ๒ อย่าง คือความรู้สึกมันลอยแต่ตัวมันไม่ได้ลอย กับตัวที่ลอยขึ้นจริงๆ

มี อย่างเช่นหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่เสาร์ นี่หลวงปู่มัน ครูบาอาจารย์จะเล่าว่าเวลาท่านนั่งสมาธิตัวท่านจะลอยขึ้น แล้วท่านก็ไม่เชื่อ ท่านไม่เชื่อหรือก พอท่านไม่เชื่อเพราะโบราณใช้ไหมมันเป็นจาก หลวงปู่เสาร์ก็เอาไม้ขีด เพราะโบราณมันไม่มีหรือก พวกวัตถุใหม่ มีไม้ขีด พวกเทียน เอาไม้ขีดไปเสียบไว้บนแฝก บนจาก ที่มุงจาก มุงแฝกนั้นแหละ แล้วท่านนั่งสมาธิมันลอยขึ้น พอมันลอยขึ้นไปนะ

ธรรมดาที่พอลอยขึ้นไปแล้วจิตมันปกตินะ ถ้าส่งออกมันก็ตกเลย เพราะมันออกมาเป็นปกติไง ฉะนั้น ตัวจิตมันต้องมีกำลังพอใช้ไหม? ทีนี้พอท่านลอยขึ้นท่านกำหนดจิตไว้ นี่คนทำสมาธิหรือคนภาวนา เขาจะรู้หลักวิธีว่าเราจะทำอย่างไรให้ทำเคลื่อนต่อไป ถ้าออกเลยก็ตกเลย พอลอยขึ้นไปท่านกำหนดจิตไว้ให้ความรู้สึกเฉพาะเท่าที่มันจะเคลื่อนไหว แล้วให้เอามือออกขึ้นไป เอามือขึ้นไปนะ เพราะท่านเป็นคนเสียบไว้เอง แล้วไปดึงก้านไม้ขีดนี้ออกมา แล้วก็กำหนดจิตให้กลับมาเป็นปกติดังเดิม แล้วก็กำหนดจิตให้มันลง ลงไปนั่งกับพื้นนะ แล้วล้มตาคืนมาดูไม้ขีด ท่านถึงเชื่อว่าท่านลอยได้ หลวงปู่เสาร์ นี่หลวงปู่เสาร์

ครูบาอาจารย์เรามีเยอะ แต่อย่างที่พูดตั้งแต่ข้อแรก ของจริงไม่ค่อยมี ไม่ค่อยอวด สิ่งที่เราคุยกันอยู่นี้เพราะว่าพระกรรมฐานจะมีพระอุปัฏฐาก ผู้อุปัฏฐากจะเช็ดบาตร จะซักผ้า จะนวดเส้น จะดูแลอาจารย์ของเราผู้อุปัฏฐากพระองค์นั้น ฉะนั้น พออุปัฏฐากพระองค์นั้น ความคุ้นเคย ความคุ้นชิน อุปัฏฐาก นี้เวลาที่มีความสงสัย หรือมีข้ออะไรสงสัยก็ถามอาจารย์ อาจารย์จะเล่าให้ฟัง ส่วนใหญ่พระกรรมฐานที่จะออกมา นี้ออกมาช่องนี้ ช่องที่ว่าผู้อุปัฏฐาก ผู้ใกล้ชิดเข้าไปอุปัฏฐาก แล้วเวลาจับนวดเส้น เวลาต่างๆ แล้วถาม ท่านจะเล่าให้ฟัง แบบว่าให้เป็นประโยชน์กับเรา นี่มันออกมาแบบนี้

ที่ว่า “นั่งสมาธิแล้วตัวลอยได้หรือไม่?”

ได้เฉพาะคนที่ทำได้ แต่ส่วนใหญ่แล้วไม่ได้ ส่วนใหญ่แล้วไม่ได้ เพราะไม่ได้นั่งสมาธิเพื่อตัวลอย เรานั่งสมาธิเพื่อความสงบร่มเย็น เรานั่งสมาธิเพื่ออยากให้จิตเป็นสมาธิ แต่ผู้ที่ตัวลอยได้ เพราะท่านมีอำนาจวาสนา พอจิตมันสงบ จิตมันสงบด้วยกำลังของใจของท่านมันเป็น อย่างเช่นจริต คนเป็นนะ อย่างเช่นเราเป็นคนโทสจริต อะไรแต่ละบั้งโกรธทันที อะไรแต่ละบั้งโกรธทันที ใครเป็นโมหะจริตไม่ต้องบอกก็หลงอยู่แล้ว เขาเรียกว่าจริต จริตมันเป็นแบบนั้น

ฉะนั้น พอจริตเป็นแบบนั้น พอกำลังสร้างมาอย่างนั้น พอจิตมันถึงลอยได้ มันเป็นคนอำนาจวาสนา โดยที่เขาได้สร้างบุญกุศลมา เราไม่ต้องทำขนาดนั้น ขอให้ใจสงบก็ดีแล้ว เพียงแต่ว่าได้หรือไม่ได้

ถาม : ๘. การที่เด็กที่ตายในท้อง แสดงว่ามีบุญเยอะเลยไม่ต้องใช้กรรมไขหรือไม?

หลวงพ่ : นี่ไม่มีบุญ มีบุญมันถึงเกิดไง มีบุญถึงได้เกิด ใ้ไม่มีบุญมันถึงต้องตาย เพราะการเกิดเป็นมนุษย์ พระพุทธเจ้าบอกว่าการเกิดเป็นมนุษย์เป็นอริยทรัพย์ มีบุญมาก เพราะโดยธรรมชาติของจิตที่ต้องเกิด มันเกิดเป็นอะไร? อย่างเช่นเกิดเป็นแบคทีเรีย มันโดนยาฆ่าที่เดียวก็จบแล้ว เกิดเป็นอะไรมันก็ตายหมด

อืม ถ้าเกิดเป็นอะไร? เกิดเป็นแบคทีเรียมาสิเรียบร้อย เอายาฆ่าหมดเลย เกิดเป็นอะไรก็ตายหมด เห็นไหม แล้วเกิดเป็นเด็ก นี่เพราะมันต้องเกิด เกิดเป็นเทวดา เกิดเป็นอินทร์ เกิดเป็นพรหม เพราะมันต้องเกิด จิตมันต้องเกิด ทีนี้พอจิตมันต้องเกิด พออยู่ในท้อง

“เด็กที่ตายในท้องแสดงว่ามีบุญ”

พอเกิดในท้องมันก็เป็นภพหนึ่งนะ ๕ เดือน พอคลอดออกมาก็เป็นเรา พอเป็นเรา นี่พอเป็นเราแล้ว พระพุทธเจ้าเป็นเจ้าชายสิทธัตถะ พระพุทธเจ้าเกิดเป็นคนแล้ว คนมีโอกาสดำทำดี คนนี้เกิดมาแล้วมีอิสรภาพ จะเลือกทำดีก็ได้ ทำชั่วก็ได้ ทำชั่วหมายถึงว่าเขาทำของตัวเอง ถ้าทำดี การทำดีอันนี้จะสร้างสมบุญญาริการให้จิตนี้มันพัฒนา ถ้าจิตพอมันเกิดเป็นมนุษย์แล้วมันได้พัฒนา อันนี้ต่างหากถึงเป็นบุญ แล้วตายไปในท้องมันระหว่างไ

อย่างเช่นเรานี่ เราเกิดมาเราเป็นมนุษย์ เห็นไหม อายุ ๖๐ นี่เกิดมาแล้วได้มี การศึกษา ได้ทำหน้าที่การงาน ได้สร้างประโยชน์สังคม ได้ทำให้สังคมร่มเย็นเป็นสุข ให้ ทุกคนได้อาศัย ยังเป็นช่าง สร้างได้ถนนหนทางไว้ ทุกคนได้ใช้ทางของเรา นี่ที่เขามาถาม ว่า

“พระอินทร์มีไหม? พระอินทร์มีไหม?”

พระพุทธเจ้าบอก “เขอย่าถามว่าพระอินทร์มีหรือไม่มี เหตุให้เป็นพระอินทร์เรา ยังรู้”

นี่ไงสร้างถนนหนทาง สร้างศาลาริมน้ำ สร้างแหล่งน้ำ สร้างต่างๆ ให้คนได้ใช้ ได้สอย มันประโยชน์ถึงได้เกิดเป็นพระอินทร์ ทีนี้คนเกิดมาแล้วได้สร้างบุญกุศล ขนาดนั้น นี่สร้างอย่างนี้มันสร้างผลในวิภวภูณนะ แล้วมานั่งภาวนาพุทโธ พุทโธ นี่เดียวจะ รู้ว่ามีบุญขนาดไหน?

ฉะนั้น เด็กที่ตายในท้องคือว่าเขาไม่มีบุญ เด็กที่เกิดต่างหากถึงมีบุญ เขามา ปฏิสนธิ นั่นคือว่านี่บุญส่งเขามาแล้วแหละ แต่เขามีกรรมมาตัดรอน คนเรานี้ละ ดูสิคน อายุยืน ๑๐๐ กว่าปีนะ ใครๆ ก็อยากเอา ๑๐๐ กว่าปี พระพุทธเจ้ายังบอกเลย พระพุทธเจ้า เวลาบอกพระอานนท์

“อานนท์ เราอายุแค่ ๘๐ ปี เห็นไหม อายุเราสั้น พระพุทธเจ้าองค์ก่อนๆ นั้น ๘๐,๐๐๐ ปี”

นี่เดียวเถียงแล้ว ๘๐,๐๐๐ ปีอยู่ได้อย่างไร? ๘๐,๐๐๐ ปี ๒๐,๐๐๐ ปี เราอายุแค่ ๘๐ ปี แต่เวลาพวกเราอายุเป็น ๑๐๐ นี่สิ่งนี้มันเป็นบุญกุศลของคน คนที่สร้างมา ฉะนั้น ยิ่งใน ท้องไม่ถึง ๕ เดือนตายแล้ว อายุแค่นั้นเอง แต่มันเป็นเวรกรรมของคนนะ ทีนี้พอเวรกรรม คนถามกันบ่อย บอกว่าอะไรก็กรรม อะไรก็กรรม มันไม่ใช่อุบัติเหตุหรือ? อุบัติเหตุมัน แหละคือกรรม ทำไมมันเกิดอุบัติเหตุล่ะ? ทำไมต้องเป็นอย่างนั้น? ทำไมไม่เกิดกับคน อื่น? ทำไมมาเกิดตรงนั้นล่ะ? มันก็มี มันมีกรรมต่อกัน

ถาม : ๕. คนป่วยหนักแต่มีสติบอกให้หมอฉีดยาให้ตาย ท่านคิดว่าอย่างไร? เห็น ด้วยหรือไม่?

หลวงพ่อก : คนป่วยหนัก บอกให้หมอนิดยา หมอก็ก็นึกคิดให้หอรอก ถ้าพูดถึงเป็นธรรม มันเป็นวาระไร เวลาพระอรหันต์ในสมัยพุทธกาล พระโมคคัลลานะนี่โดนโจรทุบตาย แล้วสมานร่างกายนั้นก็กลับมาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ลาเพื่อจะไปนิพพาน องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า

“แล้วแต่สมควรแก่เวลาของเธอเถิด”

พระสารีบุตรเวลาสิ้นอายุขัย เห็นไหม กำหนดนะว่าแม่มีลูกมาตั้งหลายองค์ แล้วมาเป็นพระอรหันต์หมดเลย แม่เป็นมิจฉาทิฎฐิโอรจะแก่แม่เราได้ พอกำหนดจิตดูแล้วมันไม่มีใครแก่ได้ ก็ต้องตัวท่านเองเป็นคนแก่ ทีนี้พอไปแก่ ก็คิดว่าคีนี่จะเสียชีวิตแล้ว เพราะหมดอายุขัย ก็ไปลาพระพุทธรเจ้า พระพุทธรเจ้าบอกว่า

“สารีบุตร แล้วแต่สมควรของเวลาของเธอ” เห็นไหม

แล้วก็บอกว่า “จะลาไปนิพพาน”

“จะไปนิพพานที่ไหน?”

“จะไปนิพพานที่ห้องที่เกิด”

พอเดินกลับไปบ้านนะ แม่เห็นมาแต่ไกลเลย โอ้โฮ ลูกเราบวชตั้งแต่หนุ่มจนแก่ คงจะเบื่อแล้วแหละ นี่จะกลับมาสึกแล้วแหละ เพราะพระสารีบุตรรู้วาระจิต รู้ทุกอย่างหมด ก็ไม่ได้ตอบ ก็บอกว่ากลับมาบ้าน แล้วจะมาเข้าห้องที่คลอด ไปอยู่ในห้องนั้น พออยู่ในห้องนั้นพระก็เริ่มอุปัฏฐาก แล้วก็เริ่มตักหัวค้ำ พอตักหัวค้ำ นี่พระสารีบุตรเป็นโรคท้องร่วงไง พระสารีบุตรมีโรคประจำตัวถ่ายเป็นเลือด พระสารีบุตรจะมีโรคประจำตัวอยู่

พอถ่ายเป็นเลือด พอเริ่มหัวค้ำนะ พวกเทวดามันเป็นลำแสง นี่ไงบอกว่ามีหรือไม่มี ลำแสงพุ่งเข้าไปในห้อง แม่เห็นลำแสงพุ่งเข้ามาในห้องใช่ไหม? แม่เป็นพราหมณ์ เป็นฮินดู ก็บอกว่า “เอ๊ะ แสงอะไร?” พอเข้าไปนี่ลูกเมื่อกี้ใครมา? เทวดามาศูปัฏฐาก แม่ก็ยังเฉยอยู่ พอตักถึงกลางดึกก็มีลำแสงพุ่งเข้ามาในห้องนั้นอีก พอพุ่งเข้ามาในห้องนั้นอีก มันก็มีแสงขึ้นมา ก็ไปถามว่าลูกนั่นใครมา? พรหม พรหมมาอุปัฏฐากพระสารีบุตร

พระสารีบุตรเป็นอัครสาวก เห็นไหม ทุกคนก็อยากได้บุญกุศลกับพระสารีบุตร นี่พ่อแม่ได้ฟังว่าพรหมนะ พรหมที่ว่าพวกพราหมณ์เขาสวดอ้อนวอนกัน เขาขอทุกอย่าง อ้อนวอนว่าให้พรหมเป็นที่พึ่ง พรหมนี้ยังต้องมาอุปฐากลูกชายเราอีกหรือ? นี่ทำให้แม่พระสารีบุตรได้คิดนะ พอได้คิดขึ้นมาจิตใจมันก็อ่อน จิตใจก็ควรแก่การพึ่งเทศน์ พอจิตใจควรแก่การพึ่งเทศน์ พระสารีบุตรก็เลยเทศน์ถึงพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ คุณของพระรัตนตรัย

นี่ได้ฟังแค่นั้น นี่มีบุญมากนะ เพราะพระเวรัตตะ พระจุนทะ พระที่มี ความสำคัญๆ ในพุทธศาสนาเป็นน้องชายพระสารีบุตร แล้วเป็นลูกของแม่คนนี่ แล้วแม่คนนี่คลอดลูกมา ลูกมาทำคุณงามความดีในศาสนามหาศาลเลย แต่แม่เป็นมิถิลาภิกษุณี นี่พอจิตใจมีบุญกุศลนะ จิตใจมันนุ่มลงฟัง พอนุ่มลงฟัง พระสารีบุตรเทศน์พุทธคุณ บรรลุเป็นพระโสดาบันเลย

นี่ไง ๑.รู้ได้อย่างไรว่าบรรลุธรรม? แม่พระสารีบุตรบรรลุธรรม พอบรรลุธรรมนี้ โอ้โฮ ร้องไห้โฮๆ เลยนะ ร้องไห้โฮๆ เลย บอกว่า “ลูกไม่รักแม่ ลูกไม่รักแม่ ถ้าลูกรักแม่ ลูกต้องบอกแม่นานแล้ว ทำไมไม่บอกแม่ ทำไมไม่บอกแม่” เพราะบรรลุโสดาบันไง แต่ตอนเย็นยังบอกว่าลูกเราจะมาสึกอยู่เลย ทิฐิระหว่างแม่กับลูกไง นี่ไงรู้ได้อย่างไรว่าบรรลุธรรม? พอมันรู้ขึ้นมาเห็นคุณประโยชน์ ร้องไห้หั้นะ ฉะนั้น สิ่งที่ว่าชีวิต เห็นไหม มัน เป็นไปโดยอายุขัย

ฉะนั้น

ถาม : คนป่วยหนัก มีสติบอกให้หมอฉีดยาให้ตาย ท่านคิดว่าอย่างไร?

หลวงพ่ : นี่มันอยู่ที่เหตุการณ์นั้น สำหรับเรา เราเห็นว่าชีวิตนี้เป็นเรื่องปกติ ชีวิตนี้เป็นเรื่องธรรมดา ชีวิตนี้มีการเกิดและมีการตาย ถ้ามันสมควร เหตุผลมันรวมลง

“เหตุและผลรวมลงเป็นธรรม”

ถ้าเหตุและผลถึงคราว ถึงกาล ถึงเวลา คนเกิดมันก็ต้องเกิด ถึงเวลา ถึงคราวคนจะตายมันก็ต้องตาย ถ้ามันต้องตาย แต่การตายด้วยความทรมานแบบนี้ คนมีเวร อย่างที่ว่า คนตายนอนก่ายหน้าผากตายไปเลย ตายโดยสงบร่มเย็น นี่บุญกุศลเขาสร้างของเขามา

คนตายโดยที่ไม่กระวนกระวาย คนตายไปด้วยความสงบระงับ อันนี้สุดยอดนะ สุดยอดมาก

ฉะนั้น

ถาม : คนป่วยหนักไม่มีสติ แต่ให้หมอนิยดาให้ตาย

หลวงพ่ : อันนี้หมอนิยดาไม่กล้าคิดหรอก แต่มันก็อยู่ที่ความคิดของคนนะ ไอ้มันนี่ก็ต้องช่วยกันไปทางโลก นี่ความเห็นของเราไง ความเห็นว่าเกิดก็เกิด ตายก็ต้องตาย นี่มันเป็นเรื่องของอายุขัย

ถาม : ๑๐. การทำจิตให้สงบทางโลก จะทำอย่างไรให้จิตแข็งพอ

หลวงพ่ : ความสงบทางโลกนะ จิตสงบ ถ้าเราทำสมาธิ จิตเราสงบได้ก็คือสงบได้ แต่ถ้าว่าเข้มแข็ง อ่อนแอมั่นเป็นที่จจริต มันเป็นจจริตหมายถึงว่าถ้าคนได้สร้างเวร สร้างกรรมมานะ จิตใจมันวอกแวกวอแวมันไปหมดเลย พ่อแม่ทุกคนอยากให้ลูกนี่ะฉลาด เข้มแข็ง แล้วทันคน แล้วมันเป็นอย่างนั้นไหมล่ะ?

นี่แม่แต่ลูก ๓ คน กับพ่อแม่คนเดียวกัน ลูก ๓ คนความคิดก็ไม่เหมือนกัน เพราะเวลาจิต เห็นไหม ร่างกายนี้พันธุกรรมของพ่อแม่ เวลาเกิดนะเกิดจากพ่อ จากแม่ พันธุกรรมพ่อแม่หมดเลย แต่ความรู้สึกของเขาเป็นเอกเทศของเขา ความรู้สึกของเขา เพราะอะไร? เพราะปฏิสนธิจิต นี่เวลาลูกนะ ลูก ๒ คนใช่ไหม? ลูกแฝด ลูกแฝดไข่ใบเดียวกัน ๒ คน จิตมันลง ๒ ดวง จิตลง ๒ ดวงนี่ลูกแฝดยังนิสัยไม่เหมือนกันเลย

คำวานิสัยไม่เหมือนกัน เห็นไหม ทีนี้ถ้านิสัยไม่เหมือนกัน อยู่ที่อำนาจ อยู่ที่กรรมของเขา อยู่ที่การสร้างคุณงามความดีมา นี่มันพลิกกลับตลอด เดียวบางชาติฉลาด พอฉลาดแล้วไปถูถูก ไปเหยียดหยามเขา ไปทำลายเขา ชาติต่อไปก็เกิดเป็นคนที่ย่อแอเวรกรรมมันให้ผลไง ถ้าเวรกรรมให้ผล ระหว่างถ้าชาตินั้นมาเกิดอยู่กับเรา เราก็ต้องรับผิดชอบสิ่งนั้นไป

แต่ถ้าว่า “ทำอย่างไรให้จิตสงบทางโลก”

ไอนี้คิดแบบวิทยาศาสตร์ไง คิดแบบเราสร้างบ้าน สร้างเรือนไข่มุขไหม? ถ้าเราสร้างบ้าน เราจะทำอย่างไรให้บ้านแข็งแรง? ก็ต้องใส่เหล็กเยอะๆ ใส่เหล็กเส้นใหญ่ๆ ไข่มุขไหม? เราอยากที่บ้านเรามีประตู หน้าต่างมาก เราก็เจาะช่องหน้าต่าง ไอนี้มันเป็นวัตถุที่เราสร้างได้ตามความปรารถนา แต่ความรู้สึกเรื่องจิตเราไม่สามารถสร้างตามความปรารถนาของเรา เพราะมันมีที่ไปที่ไป สายบุญ สายกรรม กรรมที่เกิดมามันแต่ละภพ แต่ละชาติ ใจนี้พระพุทธเจ้าสอนตรงนี้ไง

นี่ไปบอกว่ามันมีที่ไปที่ไป นี่ว่าเอาอีกแล้ว ยกให้กรรมอีกแล้ว แหม พระนี่ไม่รับผิดชอบอะไรเลย อะไรก็โยนให้กรรม อะไรก็โยนให้กรรม ก็มันเรื่องจริง มันเป็นอย่างนั้นนะ ของเป็นอย่างนั้นก็ต้องพูดอย่างนั้น ฉะนั้น จะทำอย่างไรให้มันเข้มแข็ง ก็ฝึกเอา ฝึกเอานะ เราจะไม่เชื่อสิ่งใดที่ไม่มีเหตุผล ถ้าจิตใจเราสงบระงับแล้วเราก็ดูแลจิตใจของเรา เราฝึกของเราเอง เราฝึกของเราได้ ถ้าทำจิตใจเข้มแข็ง เราฝึก ต้องฝึกนะ ทุกอย่างเกิดจากการฝึกฝน

“คนจะล่วงพ้นทุกข์ได้ด้วยความเพียร”

ด้วยความเพียร ด้วยความวิริยะ ด้วยความอดสาหะ ด้วยการกระทำ ด้วยการฝึกฝน เราอยากจะทำให้จิตใจเราเข้มแข็งเราก็ฝึกฝน อะไรที่มันไม่ดี อะไรที่ต่างๆ เราก็แยกแยะเอง เราใช้ปัญญาของเราเอง เดี่ยวมันจะเข้มแข็ง

ถาม : ๑๒. หากเกิดกรณีเร่งด่วน แล้วจำเป็นต้องรอแพทย์เฉพาะทางเพื่อผ่าตัด แต่หากแพทย์เฉพาะทางมาไม่ทัน เราต้องผ่าตัดเองแต่ผิดกฎหมาย การรอทำให้ผู้ป่วยตาย หากเราผ่าตัดจะบาปหรือไม่?

หลวงพ่ : การรอทำให้ผู้ป่วยตายนะ ถ้าผิดกฎหมาย พูดถึงมันอยู่ที่สังคมนะ ถ้าสังคมนั้นจะช่วยเหลือเอื้อจางกัน การผิดกฎหมาย มันก็เวรกรรมด้วย กรณีเหตุการณ์ที่ว่าเฉพาะทางมาไม่ทัน เหมือนส่งต่อส่งไม่ทัน คนเจ็บ คนป่วยส่งโรงพยาบาลไม่ทัน เอ้อ อันนี้ขอยกผ่าน เพราะลงไปแล้วเดี๋ยวมันเรื่องใหญ่เลยละ เพราะผู้ป่วยเห็นไหม เพราะพูดไปแล้ว เพราะเขาบอกว่าถ้าเราผ่าตัดเองมันผิดกฎหมาย ใจมันมีกฎหมาย มีอะไร แล้วกฎหมายด้วย

นี่เวลาเข้าห้องผ่าตัดแล้วมันไม่ใช่อยู่คนเดียว มันมีเฉพาะทางเข้ามาหมดเลย แล้วทำผิด ทำถูกล่ะ? แต่ถ้าสังคมนั้นใครมีปัญหาทำได้ แต่อย่างว่าเนาะใครรับผิดชอบ? อันนี้มันต้องใจเข้มแข็งไว้ บางทีเห็นแล้วมันสังเวชนะ เห็นคนตายตายนั่นเนาะ จริ่งๆ แล้วเขาก็มาเพื่อจะรอด เพื่อจะให้เราช่วย แล้วมาตายคามือมันก็น่าคิด แต่ก็ต้องนี้ เอ้อ

ประสาเราว่ามันเป็นคณะไง มันต้องประชุมเป็นทางคณะ มันไม่ใช่คนเดียวตัดสินใจ แล้วถ้าคนเดียวตัดสินใจใครกล้ารับผิดชอบ ทีนี้บอกก็ต้องช่วยคนป่วยๆ มันต้องมีผู้ที่เข้มแข็งแล้วสามารถทำได้ แล้วทำแล้วสามารถรับเหตุการณ์ข้างนอกได้ด้วย ถ้าทำเสร็จแล้วออกมา โอ้โฮ เขาฟ้อง เขาร้อง นี่มันต้องมารับเหตุการณ์นั้นไหวไหม? ถ้าจะช่วยนะ

ถาม : ๑๓. ชาติน้ำและอดีตชาติมีจริงหรือไม่? รู้ได้อย่างไร?

หลวงพ่ : พຽ່ງนี้มึ่หม? เมื่อวานมึ่หม? เมื่อวานคึ่อดีตชาติ ปัจจุบันคึ่ชาติปัจจุบัน พຽ่งนี้คึ่ชาติน้ำ นึ่ถ้าเมื่อวานมึ่นมึ่ พຽ่งนี้มึ่นมึ่ ชาตคึ่มึ่ ภพชาติมึ่ ภพชาติ ชาติน้ำมึ่ ฉะนึ่น พอมึ่นะ นาย ก. ตายไป ไปเกิดเป็น นาย ข. นาย ก. กับนาย ข. เป็นคนเดียวกันหรือเปล่า?

นี่ชาติน้ำไฉ่ ชาติน้ำ เห็นไหม นาย ก. อยู่ชาติปัจจุบันนี้ นาย ก. ตายไปไปเกิดชาติน้ำ พอไปเกิดชาติน้ำไปเกิดเป็นนาย ข. นาย ก. กับนาย ข. เป็นคนเดียวกันหรือเปล่า? ไม่ใช่ นาย ก. อยู่ในชาติปัจจุบันนี้ ชาติน้ำคึ่อนาย ข. แต่นาย ข. เขาไปจากนาย ก. คำว่าจิตนี้เคยเป็นนาย ก. พอนาย ก. ตายไปไปเกิดเป็นนาย ข. แล้วนาย ก. มันมาจากไหน? นาย ก. มันมาจากไหน?

นี่บางคน เห็นไหม ครอบครัวบางครอบครัวไม่มีลูก พยายามจะมีลูก นี่พยายามอยากจะมีลูกมาก ไม่มีลูก ทำไมถึงไม่มีลูก? บางคนครอบครัวบอกไม่ต้องการๆ ทำไมลูกมหาศาลเลย เวลาจิตมันมีเหตุผลของมัน ชาติน้ำ ชาติปัจจุบัน นึ่อดีตชาติมันถึงมาชาติปัจจุบัน ถ้าอดีตชาติ เวลาเกิดจากเทวดามา มนุสสเทโว มนุษย์เทวดา มนุสสเคร้งฉาโน มนุษย์เปรียบเหมือนกับเคร้งฉาน มนุสสเปโต มนุษย์เปรต นึ่เวลาจิตมันมาเกิด จิตมันเวียนเกิดอย่างไร? จิตมันปฏิสนธิ มันปฏิสนธิในครรรค์

ฉะนึ่น

ถาม : ชาติน้ำและอดีตชาติมีจริงหรือไม่?

หลวงพ่ : ในศาสนานี้เชื่อ เชื่อว่ามีจริง นี่ความเชื่อนะ เวลาปฏิบัติไปแล้วมันจะเห็นของมัน มันจะเห็นของมันนะ ถ้าไม่เห็นของมัน คนเรามันสงสัยไหม? ถ้ามีความสงสัย แก่กิเลสไม่ได้ กิเลสคือความลังเลสงสัย การจะแก่กิเลสได้มันต้องแก่ความลังเลสงสัยได้ มันจะตีแผ่หมด จิตนี้มันจะมาตีแผ่หมด

อย่างเช่นพระพุทธเจ้านะ พระพุทธเจ้า อดีตชาติ นี่บุพเพนิวาสานุสติญาณระลึก อดีตชาติได้หมดเลย แล้วจุตูปปาตญาณ อนาคต แล้วอสาวกขยญาณที่ทำลายกิเลส ทำลายข้อมูล การทำลายข้อมูลในหัวใจทั้งหมด ถ้าทำลายข้อมูลในหัวใจทั้งหมด มันไม่มีข้อมูลในหัวใจทั้งหมดเลย มันสว่างไสว มันส่องแผ้วหมดเลย เราจะมีสิ่งใดเหลือ? แล้วเราเข้าใจของเรา พอเข้าใจแล้วจะอธิบายให้ใครฟังได้อย่างไร? นี่พระพุทธเจ้าจะอธิบายให้คนอื่นฟัง เขาจะรับฟังได้มากน้อยแค่ไหน?

ฉะนั้น ยืนยันว่า

ถาม : ชาติน้ำและอดีตชาติมีจริงหรือไม่?

หลวงพ่ : มี

ถาม : รู้ได้อย่างไร?

หลวงพ่ : รู้ได้ด้วยการหลับตา หลับตานะพอจิตสงบแล้วถ้าคนมีวาสนาจิตมันจะเข้าไปรู้ นี่พูดถึงมีวาสนานะ แต่ถ้าผู้ที่ปฏิบัติเข้าไป เป็นโสดาบัน เป็นสกิทาคามี เป็นอนาคามี เป็นพระอรหันต์ยิ่งรู้ชัดใหญ่เลย รู้ชัดเพราะอะไร? เพราะมันละทิ้งชาติน้ำ ละทิ้งอดีตชาติ ละทิ้งชาติปัจจุบัน มันละหมดเลย มันทำลายการเกิดทั้งหมดเลย ทำลายที่ว่า จิตนี้ต้องไปเกิดที่ไหน มันทำลายหมด แล้วมันทำลายที่ว่า แล้วรู้ได้อย่างไร? ใ้รู้ได้อย่างไรนี่มันค้ำคอ เออ แล้วรู้ได้อย่างไร?

ชาติน้ำและอดีตชาติมันมีจริง มันมีจริงในพุทธศาสนา เพราะพุทธศาสนานี้คนเกิดไป พระมาลัย พระโมคคัลลนานะ เวลาพระพุทธเจ้าเทศน์อยู่ราชกฤหณะ พระโมคคัลลนานะไปสวรรค์ ไปเห็นว่าชาวราชกฤหณะในตระกูลนั้นตายแล้วไปเกิดที่นั่นๆ แล้วเอามาพูดเวลาพระพุทธเจ้าเทศน์ธารกำนัล เวลาพระพุทธเจ้าเทศน์ พระโมคคัลลนานะมา

ประกาศ แล้วพระพุทธเจ้าบอกใช่ ใช่ นี่ศาสนาพุทธเจริญรุ่งเรืองแล้วคนเขาเชื่อมั่นเพราะมีพระโมคคัลลานะไปสวรรค์ ไปต่างๆ แล้วมาประกาศ แล้วพระพุทธเจ้ายืนยัน

ศาสนาต่างๆ เขาบอกว่าศาสนาพุทธนี่ ศาสนาพุทธที่มีหยั่งรากลงในประชาชนได้ เพราะพระโมคคัลลานะไปเอาหลักฐานนี้มายืนยัน ฉะนั้น จะทำลายศาสนาพุทธจะทำอย่างไร? ต้องฆ่าพระโมคคัลลานะก่อน นี้อัทธิต่างๆ เขาถึงจ้างคนมาทุบ มาทำลาย พระโมคคัลลานะโดนฆ่าเพราะเหตุนี้ไง นี่พูดถึงปัจจุบันนะ ปัจจุบันชาติที่เป็นพระโมคคัลลานะ แต่อดีตชาติมาก็ได้ทำกรรมอย่างนั้นมา มันมาบรรจบกัน ถึงว่าชาติหน้าและอดีตชาติ มีจริงหรือไม่? มี ในพุทธศาสนา ในพระไตรปิฎกมีมากมายเลย

ถาม : ๑๔. ถ้าสวดมนต์ก่อนนอนแล้วง่วงมาก ท่องผิด กลับมาท่องใหม่จะได้บุญหรือได้บาป

หลวงพ่ : ได้บุญ ได้บุญ ง่วงนอนขนาดไหน สวดมนต์ผิดนะ ท่องผิดกลับมาท่องให้ถูกก็ดี ถ้าท่องผิด เราก้ถือว่าเรามีเจตนา นี่เราเป็นชาวพุทธ เห็นไหม ก่อนนอนเราก้เป็นสิริมงคลกับชีวิตใช่ไหม? เราก้สวดมนต์ สวดมนต์คือสรรเสริญพุทธคุณ สรรเสริญคุณขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า สรรเสริญคุณขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็เท่ากับสรรเสริญพุทธะ พุทธะคือความรู้สึกร้านี้แหละ นี่ที่เมื่อก้บอกว่า “แล้วมันจะเข้มแข็งอย่างไร?” ถ้าเราสรรเสริญ เราสวดมนต์ สวดพร เรามั่นใจของเรา เราทำแล้วเราอบอุ่นของเรา มันทำให้จิตใจนี้เข้มแข็ง ฉะนั้น ได้บุญเด็ดขาด

สวดมนต์มันจะผิดบ้าง นี่เวลาพุทธโธ พุทธโธมันยังท่องถูก ท่องผิด เวลาสติมันอ่อน นี่เราสวดมนต์มันท่องเป็นวรรค เป็นตอน ถ้ามันผิดบ้าง มันต้องมีผิดบ้างเป็นธรรมดา ไม่มีบาปหรอก เราตั้งใจทำดีแล้วมันต้องเป็นความดีทั้งนั้นแหละ แต่มันผิดพลาดนี่เป็นเรื่องธรรมดา พอมันผิดพลาดแล้วเราก้กลับมาท่องให้ถูก จบ ได้บุญ ไม่มีบาปหรอก ผิดพลาดเป็นเรื่องธรรมดา ไม่ได้ไปทำร้ายใคร ไม่มีเจตนาทำร้ายใคร เอาบาปมาจากไหน? เจตนาบริสุทธิ์ เจตนาทำคุณงามความดี ผิดพลาดก็คือผิดพลาด

ในอริยวินัยนะ ผู้ใดผิดแล้วสำนึกว่าผิด แล้วกลับตัว นั้นประเสริฐ นั่นคืออริยวินัยนี้วินัย ในศาสนานะ ใครทำผิดแล้วยอมรับผิด แล้วขอโทษ เราให้อโอกาส เราให้เขา นี้

แหละสำคัญ ส่วนใหญ่พอเราทำผิดแล้วอาย ไม่กล้า ปกปิด ทำผิดแล้วยอมรับผิด นี่แหละ อริยวินัย ฉะนั้น พอเวลาสวดมนต์ผิด ทำผิดมันจะเป็นอะไรไป ไม่เสียหาย

ถาม : ๑๕. ฟันว่ามีผู้หญิงมากอด แต่ก่อนนอนได้สวดมนต์แผ่ส่วนบุญส่วนกุศล แล้ว แต่ทำไมถึงฝันเหมือนจริง เวลาตี ๒ ควรจะทำอย่างไร?

หลวงพ่ : ฟันแล้วก็แล้วกันไป ถ้าเป็นผู้ชายฝันว่าผู้หญิงมากอดก็อยากฝันอีก อยากจะฝันรอบ ๒ นู่นนะ ไอ้อย่างนี้มันเป็นการบอกนะ อย่างเช่นงูรัดต่างๆ มันมี คำว่า สายบุญ สายกรรม สังเกตได้ใหม่ว่าเรามองคนบางคน มองแล้วถูกชะตามาก บางคนมอง แล้วมันขัดแย้งมาก นี่บุญ กรรมของคนมันสัมผัสได้เลยนะ ฉะนั้น การฝัน การต่างๆ มันสัมผัสได้

ฉะนั้น การฝันมันก็เป็นเงา เป็นเงา เป็นเครื่องหมาย เราฝันแล้วเราเก็บไว้ในใจ นี่ ถ้าใครมี ใครไม่มีไม่ต้องตกใจนะ บางคนบอกว่าไม่เคยฝันเลย ฝันคืออะไรก็ไม่รู้ มี บางคนไม่เคยฝัน ไปคุยกับคนฝัน ไอ้คนฝันก็พูดแต่เรื่องฝัน ไอ้คนไม่ฝันก็ปวดหัวนะ ไอ้คน ฝันก็ไม่อยากจะฝัน ถามไอ้คนไม่ฝัน ไอ้คนไม่ฝันก็บอกว่าไม่เคยฝัน นี่พันธุกรรมของจิต ใครสร้างจิตอย่างไรมา

นี่ร้องสมอง จิตมันก็มีร่องของมัน มีเวร มีกรรมของมัน มีแปลเป็นของมัน แล้ว ใครเป็นอย่างไคนะเราก็ดูแลรักษา รักษาใจของเราดีที่สุด รักษาใจเราให้มันมั่นคง สิ่ง ที่ผ่านไปแล้วก็ผ่านไปแล้ว ตั้งสติไว้ นี่สวดมนต์ก่อนนอน สวดมนต์ดีแล้ว สวดมนต์ แล้วถ้ากำหนดพุทโธ พุทโธกลับไปก็ดี ถ้ากำหนดพุทโธ จิตมันจะได้พักไปเลย

ถาม : ๑๖. คนที่จิตสงบบรรลุฉณาน ไม่ต้องทานอะไรเลย สามารถอยู่ได้อิมทิพย์ มีจริงหรือไม่?

หลวงพ่ : จริง จริง ส่วนใหญ่คำพูดอย่างนี้มีจริงหมดแหละ แต่ แต่สังคมที่ทำอยู่นี้ ปลอมหมดเลย สังคมที่ทำอยู่นั้นหลอกหมดเลย เพราะถ้ามันมีจริงนะเขาจะทำในป่า สิ่ง ที่ในพระไตรปิฎกที่มีอยู่ มันมีในสมัยพุทธกาล สมัยพุทธกาลนะมันไม่มีอาหารสำเร็จที่กิน อย่างนี้ มันไม่มีสิ่งใดอำนวยความสะดวกอย่างนี้

เวลาเขาอยู่ในป่า อย่างเช่นในป่าณะเมื่อก่อนไม่มีเครื่องบิน ไม่มีโทรศัพท์ รู้ได้
อย่างไรว่าที่นั่นเขาทำอะไรกัน แต่เดี๋ยวนี้มันไม่ได้เพราะมันมีโทรศัพท์ไง เดี่ยวนี้นะ
อภิญญา ๖ โลกพิศุจน์ได้หมดแล้ว ใครอยากเหาะไปสุวรรณภูมิเหาะได้เลย ใครอยากหุ
ทิพย์นะโทรศัพท์สิรู้ไปหมดเลย เดี่ยวนี้มันพิศุจน์ได้หมดแล้ว แต่สมัยก่อนนั้น เขารู้ได้
ล่วงหน้ามันก็เลยเป็นเรื่องมหัศจรรย์ใช่ไหม?

สิ่งนี้มีอยู่จริง ทำได้จริง แล้วเดี๋ยวนี้ครูบาอาจารย์เราที่ทำได้อยู่ก็มีอยู่จริง แต่ทำ
แล้วเขาไม่ค่อยพูด อย่างที่พูดว่าหลวงปู่เสาร์เป็นอย่างไร เขาจะรู้กันภายใน รู้กันภายใน
แต่สิ่งที่ออกมาประกาศกันว่าเป็นอย่างนั้น เป็นอย่างนั้นนะมันเป็นการประชาสัมพันธ์
มันเป็นแบบว่าลูกศิษย์พยายามยกอาจารย์ขึ้น ไม่จริงหรือ ความจริงเขาไม่พูด เราจะ
บอกว่าอย่างนี้ละ โยมนะโยมมีความสุขมากเลย โยมมีความร่มเย็นเป็นสุขในครอบครัว
มากเลย โยมปรารถนาเงินทองไหม? เงินทองมันทำให้ครอบครัวเรามีปัญหา แต่ถ้าเรามี
ความสุขในครอบครัว เราปรารถนาเงินทองไหม? ถ้าเงินทองมาถูกทางใช่ไหม?

นี่ก็เหมือนกัน ในเมื่อมันเข้ามานสมาบัติได้ ในเมื่อมันอ้อมทิพย์อยู่ทั้งหมดแล้ว
ทำไมเขาต้องมาประกาศให้คนรู้? เขามีความสุขก็คือความสุขในหัวใจเขาแล้ว เขาก็จบ
แล้ว เพราะมันมีค่ามากไง มันมีค่ามากกว่าชื่อเสียง มันมีค่ามากกว่าเงินทอง มันมีค่า
มากกว่าทุกๆ อย่าง แต่เขามีสิ่งนี้ แต่เขาประกาศโฆษณาไปทั่วเลย มันจะมีประโยชน์
อะไร? แสดงว่าคุณธรรมในหัวใจของเขามีคุณค่าที่อ่อนด้อยมาก ไม่สามารถมีคุณค่า
มากกว่าโลกธรรม ๘ มีลาภเสื่อมลาภ มียศเสื่อมยศ อยากมีลาภ อยากมีชื่อเสียง อยากมี
เกียรติศัพท์ อยากมีเกียรติคุณ อันนั้นหรือมันเป็นธรรม?

นี่ถึงบอกใจ นี่เวลาบอกว่าสิ่งที่เรายืนยันว่ามีๆ ของจริงมีจริงๆ นะ แต่ของที่ทำอยู่
นี่มันน่ารังเกียจ ของที่ทำกันอยู่ในปัจจุบันนี้มันน่ารังเกียจ แต่ความจริงมันมีอยู่ แล้วคนที่
ทำความจริงได้มีจริงๆ ด้วย แล้วคนที่ทำได้จริงๆ นะเขาจะไม่ออกมาพูดพร่ำเพรื่อ เขาจะ
อยู่ในป่าของเขา เขาจะอยู่ในคุณธรรมของเขา เขาจะอยู่ในใจของเขา คุณงามความดีของ
เขาจะอยู่ในใจของเขา เขาจะไม่เอามาเป็นประโยชน์ทุกๆ อย่าง เอามาเป็นประโยชน์กับ
โลกเลย

นี่พูดถึง เวลาพูดแล้วพอบอกว่ามี ถ้ามีก็แสดงว่าไอ้พวกที่หาकिनกันอยู่นั้นก็
ถูกต้องหมดเลยสิ เวลาจะเข้าสมาบัติกันก็ขึ้นคัตเอาที่กันเต็มประเทศไทยนะ แล้วคนก็ไป

ทำบุญกัน อัฐุ ทำกันเป็นสาย ถ้าอย่างนั้นเป็นจริงหรือ? เข้าสมาบัติได้จริงหรือ? เข้าได้จริงหรือ? แต่คนที่เข้าได้จริงนะเขาต้องที่สงบสงัด แล้วคนเขาทำได้เคยของเขา ไม่ใช่ที่ไหนๆ ก็เข้าได้ ที่ไหนๆ ก็ทำได้ ทำได้จริงๆ พระอนุรุทธะนี้ทำได้ ครูบาอาจารย์เราทำได้จริงอยู่

ถาม : คนที่จิตสงบบรรลุฌาน ไม่ทานอะไรเลย สามารถอยู่ได้อัมฤตย์ มีจริงหรือไม่?

หลวงพ่ : พอเข้าได้ เขาเข้าได้ ๗ วัน ๑๐ วัน นี่เข้าได้ ไม่กินได้ ๗ วัน ๘ วันนี่สบายมาก เขาไม่กินหรอก เพราะเวลาถ้ามันเข้าไปสู่ความสงบแล้วทุกอย่างมันหยุดหมดใจ เรื่องสภาวะ เรื่องอวัยวะต่างๆ มันนิ่งได้ มันหยุดนิ่งได้ อย่างเช่นเราเนี่ย เรานั่ง ๗ วันเราไม่ปัสสาวะได้ไหม? แต่พออวัยวะทั้งหมดมันไม่ทำงานเลย มันหยุดนิ่งของมัน มันไม่มีปัสสาวะเพิ่มขึ้นมามันอยู่ได้ไหม? มันหยุดหมดนะ มันหยุดของมันหมด นิ่งหมดเลย เวลาถ้ามันหยุดของมันได้

ทำได้ ทำได้จริงๆ แต่คนทำไม่รู้ แต่โดยปกติเราเนี่ยไม่ได้หรอก เพราะว่าเรานั่งไม่ได้ แต่ทำได้ กำหนดได้เลย ๗ วัน กำหนด ๗ วัน นิ่งเลยเข้าไป ๗ วัน แล้วเขากลายตัวออกมา อยู่ได้สบายๆ สบายๆ เลย อันนั้นผู้ที่ทำได้เนี่ย ผู้ที่ทำไม่ได้มันก็มีเทคนิคนะ คนทำไม่ได้เขามีเทคนิคของเขา เขาอยู่ได้ด้วยเทคนิค อันนั้นเรื่องของเขานะ

ถาม : ๑๗. ตาทิพย์ หูทิพย์มีจริงหรือไม่?

หลวงพ่ : ตาทิพย์ หูทิพย์ อย่างตอนนี้นะละครทีวีมันมีเยอะนะ ละครทีวีเรื่องตาทิพย์ หูทิพย์ ตาทิพย์ หูทิพย์นี่นะมันเป็นฉานโลกีย์ แสงตกถึงที่ไหน? ตาจะรู้นะ เสียงตกถึงที่ไหน? เสียงมันไปถึงได้หมด เวลาทิพย์นะ เวลาทิพย์นี้ เวลาครูบาอาจารย์ท่านจะฟังเสียงเทวดาคูยกันนะ นี่เมื่อก็ถามว่าจิตมีไหม? ภาชามีไหม? เทวดาคูยกัน เสียงคูยกันนี้รู้อยู่แล้วนะ แล้วเทวดาคูยกันเขาคูยกันอย่างไรล่ะ? เวลาเสียงมามันมาอย่างไร? พุดไปมันก็นั่นนะ

นี่ว่าหูทิพย์ ตาทิพย์มีจริงหรือไม่? ความจริงมี แต่ความจอมปลอมก็เยอะ ทีนี้ถ้าฟังสิ่งใดแล้วเราต้องเลือก อย่าเชื่อ กาลามสูตร อย่าเชื่อหัวทิ่มหัวตำใด เราเชื่อว่าหลักการมันมี แต่บุคคลทำได้จริงหรือเปล่า? หลักการนี้มีจริงๆ ทำได้จริง แต่บุคคลที่พูดนั้นทำได้

จริงหรือเปล่า? ฉะนั้น กาลามสูตร เราไม่เชื่อสิ่งใดให้ใครมาหลอกลวง ไม่เชื่อสิ่งใดให้คนนั้นมาหลอกลวงเรา เราคิดของเราเอง

ถาม : ๑๘. ขณะที่กำลังบวชเป็นสงฆ์ แล้วต้องกลับบ้านไปดูแลญาติที่ป่วยที่บ้าน เป็นการถือว่าตัดเรื่องโลกไม่ขาดใจหรือไม่?

หลวงพ่ : ไม่นะ การที่ว่าเราบวช คนที่จะบวชได้ เห็นไหม เราเกิดมาเป็นคนไข้ไหม? เรามีพ่อแม่แม่ทางโลก เวลาไปบวชแล้วเราก็มียุติมาจารย์อาจารย์เป็นพ่อเป็นแม่ในทางพระ เวลาที่มีพ่อแม่แม่ในทางพระนะ นี่เราเกิดมาแล้วพ่อแม่ต้องดูแลรักษา จนกว่าลูกเราจะโตขึ้นมาจนเลี้ยงตัวเองได้ เราถึงจะปล่อยให้ลูกเราออกไปหากิน

ในการบวชในทางพระ อุปัชฌาย์อาจารย์เป็นอาจารย์ของเรา เราต้องอยู่กับครูบาอาจารย์จนได้นิสัย หมายความว่าต้อง ๕ พรรษาขึ้นไป ถ้า ๕ พรรษาขึ้นไปเราถึงจะจากครูบาอาจารย์ไปได้โดยอิสรภาพ โดยเสรี แต่ถ้าธรรมเนียมการบวชต้องอยู่กับครูบาอาจารย์อย่างน้อย ๕ พรรษา ฉะนั้น คำว่าการอยู่กับครูบาอาจารย์อย่างน้อย ๕ พรรษามันก็ต้องอุปัชฌาย์ดูแลไข้ไหม? ฉะนั้นเวลาเราบวชแล้ว ถ้าญาติเรา ยิ่งถ้าพ่อแม่ด้วยนี่กลับได้เลย

พระห้ามลูกต้องตัวผู้หญิง เว้นไว้แต่แม่ ถ้าแม่ป่วย พระเช็ดก้นแม่ได้ พระอาบน้ำอาบให้แม่ได้ เว้นไว้แม่นะ ถ้าแม่นี่นะป่วยไข้ พระสามารถอุปัชฌาย์เช็ดก้น เช็ดร่างกายให้ได้หมดเลย นี่ในวินัยมีอยู่ เพราะว่าในสมัยพุทธกาลมีพระไปบวช แล้วแบบว่าเป็นเศรษฐี ทีนี้พอบวชไปแล้วนี่ลูกชายคนเดียว พอลูกชายคนเดียว ก็ได้ข่าวว่าบวชแล้วพวกคนไข้ พวกทาสก็โง่งนหมดเลย พ่อแม่ก็ทุกข์ยาก ก็รู้คงก็กลับมา พอรู้คงก็กลับมาแล้วมาถึงทางสองแพร่ง ทางหนึ่งจะไปเฝ้าพระพุทธเจ้า กับอีกทางหนึ่งจะไปหาพ่อแม่ตัดสินใจไปเฝ้าพระพุทธเจ้าก่อน

ไปเฝ้าพระพุทธเจ้าก่อน เพราะบวชไป ๑๖ ปีแล้วยังไม่ได้อะไรเลย จิตยังไม่ได้ขึ้นได้ภูมิ ไปเฝ้าพระพุทธเจ้าบอกว่านี่จะมาลาพระพุทธเจ้าสัก เพื่อจะไปดูแลพ่อแม่ พระพุทธเจ้าบอกพ่อแม่เป็นอย่างไร? พ่อแม่โดนเขาโง่งนหมดเลย ทุกอย่างหมดเลย บอกว่าไม่ต้องสิ ไปเอาพ่อแม่มาอยู่วัด แล้วก็ไปบิณฑบาตเอาอาหารมาเลี้ยงพ่อแม่ เลี้ยงแม่ นี่ชาวบ้านเขาติเตียนไปทั่วเลย ไปเฝ้าพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าบอกว่า

“อ้าว การดูแลพ่อดูแลแม่มันผิดตรงไหน? มันเป็นความกตัญญูทเวทิจำใหม่? ในเมื่อผู้ปฏิบัติธรรม ผู้ที่เป็นธรรมทำความถูกต้องมันผิดที่ไหน?”

นี่ไงมันมีอยู่ พระองค์นั้นก็ดูแลพ่อ ดูแลแม่ จนพ่อแม่ก็สุขสบาย แล้วพระองค์นั้นก็สำเร็จเป็นพระอรหันต์ด้วย ฉะนั้น สิ่งที่ว่า

ถาม : พระขณะที่บวชเป็นสงฆ์ แต่ต้องกลับบ้านไปดูแลญาติที่ป่วย เป็นการถือว่าการตัดทางโลกไม่ขาดหรือไม่?

หลวงพ่ : ก็ยังตัดไม่ขาด ตัดไม่ขาดจริงๆ แต่ถ้าตัดไม่ขาดมันก็เป็นความกตัญญู เราก็ดูแลใหม่? ถ้าดูแลได้ ดูแลได้ แต่กิจของสงฆ์ในเมื่อเป็นพระของเรา เราก็อำให้มันเสียหายใหม่? นี่มันก็รักษาได้ ฉะนั้น มันต้องคิดตรงนี้ไง เราคิดว่าพระต้องเคร่ง พระต้องเป็นอย่างนั้นๆ ด้วยความเห็นของเรา เราไม่รู้หรือว่ากฎหมายเขียนไว้ว่าอย่างไร เราไม่รู้หรือว่าธรรมเนียมพระพุทธรเจ้าอนุญาตอะไรไว้บ้าง

ถ้าพระพุทธรเจ้าอนุญาตนะ อนุญาตให้พระดูแลพ่อแม่ได้ แต่ถ้ามีญาติ มีพี่ มีน้อง มันก็โลกวัชระใหม่? โลกเขาเพิ่งเล็งเราอยู่ เราก็ไม่ต้องทำ ถ้ามีพี่ มีน้อง ยังมีผู้ดูแลอยู่ แต่ถ้ามันไม่มีใครเลย เหลือเราคนเดียว ได้เลย ได้เลย เพราะอะไร? เพราะว่าการดูแลพ่อแม่ แล้วการที่ชีวิตเราชีวิตพระมันก็มีค่าไป มีค่าหมายถึงว่า พระทุกอย่างก็สามารถประพฤติปฏิบัติจนบรรลุธรรม จนสามารถสิ้นกิเลสได้ ฉะนั้น เราจะเสียความเป็นพระด้วยว่าพ่อแม่เจ็บไข้ได้ป่วยแล้วสึกไป อย่างนี้มันก็เสียโอกาสใหม่?

ถ้าคนเรามีความมั่นคง เราก็ดูแลพ่อแม่เราด้วย แล้วเราก็จะดูแลตัวเราด้วย แล้วเราก็จะประพฤติปฏิบัติด้วย แล้วเราก็จะดูแลหัวใจของเราด้วย นี่สำคัญ นี่ศาสนาสอนอย่างนี้ ฉะนั้น ประเด็นนี้เป็นประเด็นที่มีปัญหา มาก พ่อแม่กับลูก ลูกกับพ่อแม่มันจะมีปัญหา มาก ฉะนั้น ความผูกพันนะ สายบุญ สายกรรมมีอยู่ ถ้าเราทำสิ่งใดได้เราก็ทำ นี่เพียงแต่คำถามเขาถามมาอย่างนี้ นี่พูดให้เห็นว่าอะไรทำได้ อะไรทำไม่ได้

ถาม : ขณะที่กำลังบวชเป็นสงฆ์ แล้วต้องกลับบ้านไปดูแลญาติที่ป่วยที่บ้าน เป็นการถือว่าการตัดทางโลกไม่ขาดใหม่หรือไม่?

หลวงพ่อก : นี่ความเห็นของเราไงว่าโลกกับธรรมต้องแยกออกจากกันไปเลย ทีนี้ว่า พระก็มาจากคน พระก็เป็นมนุษย์ เห็นไหม พูดถึงถ้ามีผู้ดูแลรับผิดชอบได้ มันก็ควรขาดจากกันไปให้มันชัดเจน แต่ในเมื่อถ้ามันยังมีสิ่งที่ต้องดูแลอยู่ สิ่งที่ไม่มีการดูแล แล้วเป็นพ่อแม่ของเราเราดูแลได้ ศาสนานี้ไม่เห็นแก่ตัว ศาสนานี้ไม่ใจค่าน้ำขุ่น ศาสนานี้เป็นศาสนาที่เมตตาธรรมนะ รักษาได้หมดแหละ เพียงแต่ที่เราไม่รู้มากน้อยแค่ไหน? แล้วเราจะทำเพื่อประโยชน์แค่ไหน? อันนี้จะเป็นประโยชน์กับเรานะ

นี่พูดถึงเขาว่า

ถาม : ตัดโลกไม่ขาดใช่ไหม?

หลวงพ่อก : มันก็จริงอยู่ตัดโลกไม่ขาด แต่มันก็เป็นประโยชน์แหละ เท่านั้น

มันมีไม่ค้อยู่นี้ ใครสงสัย มีไหม? มันเหมือนกับเราพูดอยู่ข้างเดียว เหมือนกับตีหัวเข้าบ้านนะ ให้พูดได้สองข้าง ทางนั้นก็พูดได้ เอาไว้รอบบ่าใช่ไหม? เออ อย่างนั้นเอาไว้รอบบ่าเนาะ นี่พอดี ๑๐ โมง เอวัง